

500ΛΕΞΕΙΣ

ΜΕ ΤΗ ΔΗΜΗΤΡΑ ΚΟΛΛΙΑΚΟΥ

Η Δήμητρα Κολλιιάκου μεγάλωσε στην Αθήνα. Στο πεζογραφικό έργο της έχει καταπιαστεί με θέματα ταυτότητας, τη σχέση με τη φύση, με το παρελθόν. Έχει τιμηθεί, μεταξύ άλλων, με το Κρατικό Βραβείο Λογοτεχνίας. Το μυθιστόρημα «Καλυψώ» (εκδόσεις Πατάκη, Ιούλιος 2024) είναι το όγδοο βιβλίο της.

- Ποια βιβλία έχετε αυτόν τον καιρό πλάι στο κρεβάτι σας;

- Το μυθιστόρημα «Kairos» της Τζέ-νι Ερπενμπεκ, έναν τόμο διηγημάτων από σύγχρονες Κορεάτισσες συγγραφείς, μια κοινωνιολογική έρευνα («Συνθησισμένοι ψηφοφόροι» του Félicien Faurgy) για τους ψηφοφόρους της γαλλικής Ακροδεξιάς και το τι αντιλαμβάνονται ως απειλή. Επίσης, τη «Λούνα», δοκίμιο ιστορικής βιογραφίας της Ρίκας Μπενβενίστε.

- Ποιο ήταν το πιο ενδιαφέρον στοιχείο που μάθατε πρόσφατα χάρη στην ανάγνωση ενός βιβλίου;

- Ότι το να διαβάζει κανείς περισσότερη πεζογραφία συγκαταλέγεται στις «ασκήσεις» που μπορούν να ενισχύσουν τη μνήμη, σύμφωνα με τον διακεκριμένο νευρολόγο Richard Restak (The Complete Guide to Memory, εκδόσεις Penguin).

- Ποιο κλασικό βιβλίο διαβάσατε πρόσφατα για πρώτη φορά;

- Διάβασα στο πρωτότυπο το έργο «Μάκβεθ» του Σαίξπηρ.

- Περιγράψτε την ιδανική ανα-

γνωστική συνθήκη.

- Δεν την αναζητώ. Διαβάζω κάθε βράδυ πριν κοιμηθώ, για να μπορέσω να κοιμηθώ.

- Υπάρχουν βιβλία για τα οποία να νιώθετε ενοχές που σας άρεσαν;

- Υπάρχουν βιβλία που κάποτε τα είχα «ονομπάρει» και ξαναδιαβάζοντάς τα έπετα από χρόνια τα εκτίμησα (π.χ. «Η ιστορία της Θεραπεινίδας», της Ατγουντ).

- Τι είναι αυτό που σας συγκινεί περισσότερο σε ένα βιβλίο;

- Η δουλεμένη γλώσσα, η απροσποίητη αφηγηματική φωνή. Γενικότερα στη λογοτεχνία με συναρπάζουν η πολύ προσωπική επαφή που νιώθει πως αποκτά κανείς με άλλα πρόσωπα (έστω επινοημένα!) και η ελευθερία που σου εξασφαλίζει ως είδος - διαβάζοντας συμπληρώνεις το ανεπίπλωτο.

- Ποιο είναι το επόμενο βιβλίο που θα διαβάσετε;

- Κάποιο που θα τραβήξει την προσοχή μου στο βιβλιοπωλείο της γειτονιάς μου (Librairie La Frêche, στο 11ο διαμέρισμα στο Παρίσι) - το επισκέπτομαι πολύ συχνά.

- Πώς αποφασίσατε να γράψετε για την Καλυψώ και την ιστορία της;

- Ένα κίνητρο ήταν το μεταναστευτικό και η αποτυχημένη πολιτική της Ευρώπης σ' αυτόν τον τομέα, μαζί και η σταθερή άνοδος της Ακροδεξιάς στη Γαλλία και η ρατσιστική ρητορεία της. Με ενέπνευσε επίσης η αμφισημία του ονόματος Καλυψώ: συνδέεται με το «προστατεύω», αλλά και με το «συγκαλύπτω».

- Με ποιον τρόπο συνδέεται το παρελθόν με το σήμερα στο βιβλίο σας;

- Η αθάνατη Καλυψώ, η σχέση της με τον Οδυσσέα (που εγκατέλειψε πριν από αιώνες το νησί της) και με την τελευταία δούλη που της έχει απομείνει, όπως και η έννοια της φιλοξενίας, θα «δοκιμαστούν» με τον ερχομό ενός ξένου από τη σύγχρονη εποχή, που είναι βέβαια μετανάστης.

Επιμέλεια: ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΣΚΑΡΑΚΗ